

Tal dia
com
avui fa...

1 any En punt mort
El sector de les autoescoles és a la corda fluixa per culpa del conflicte obert entre la direcció general de Trànsit i els examinadors del carnet.

10 anys El sector energètic
Gas Natural controlarà la tercera elèctrica estatal. Després dels intents d'Iberdrola i Endesa, ara s'assegura Unió Fenosa.

20 anys El cas Marey
José Barrionuevo carrega amb força contra el Tribunal Suprem, que el va condemnar a 10 anys de presó i 12 d'inhabilitació pel cas Marey.

Full de ruta

Emili Bella

Europa no existeix

Pablo Casado diu que "no és possible que hi hagi papers per a tothom". No, no és possible que hi hagi papers per a tothom, perquè no tothom aconsegueix arribar a Europa, són molts els qui moren pel camí. Després afirma, en la mateixa piulada, que "no és sostenible un estat del benestar que pugui absorbir els milions d'africans que volen venir a Europa". Alemanya va "absorbir" més d'un milió de sol·licitants d'asil el 2015 i l'estat del benestar alemany no ha col·lapsat, al contrari, es beneficiarà de l'arribada de mà d'obra i de cotitzants. Quants milions ha absorbit Espanya, així, darrerament?

"Africans", escriu. D'aquella uniformitat anomenada Àfrica. Africans també són els espanyolíssims ciutadans de Ceuta i Melilla, però que sàpiga Pablo Casado que no només els africans intenten arribar a Europa, també els asiàtics. Qui deuen ser els asiàtics, per al nou líder del PP? Aviat li apareixeran màsters en antropologia i

La ultradreta xenòfoba, això sí que té un efecte crida, es reproduïx per Europa

geografia. Al seu cap es deu imaginar milions, centenars de milions d'africans, segurament no de Madagascar, d'Egipte o de Sud-àfrica, intentant saltar la tanca de casa seva.

"Hem de dir-ho, encara que sigui políticament incorrecte", continua. No, no és políticament incorrecte, és políticament xenòfob. Aquest noi pretendrà governar "netejan" Espanya, *cual* Xavier García Albiol a Badalona. Deu ser que ha fitxat l'assessor que va dissenyar el relat xenòfob d'aquella campanya electoral municipal. Ah, no, que aquest l'ha contractat Pedro Sánchez.

I acaba el tuit: "Siguem sincers i responsables amb aquesta qüestió." Després de l'assumpt de màster, Casado no pot invocar la sinceritat ni apel·lar a la responsabilitat. "Siguem cínics i hipòcrites amb aquesta qüestió", hauria d'haver escrit.

Casado s'emmiralla en la mitja Europa *asalviniada*, on aquests postulats triomfen. La ultradreta xenòfoba, això sí que té un efecte crida, es reproduïx. Els africans, diu. I els europeus? Qui són els europeus? "Àfrica no existeix", escrivia Ryszard Kapuscinski. En política migratòria, Europa, tampoc.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

"Em poses calenta"

Ho ha exclamat, a les 4 de la tarda i a la tele, una dona de mitja edat, atractiva i sacrificada mare de família, amb marit i dos fills de vint-i-tants. En d'altres moments algun altre dels protagonistes de l'emissió ha precisat que X (generalment un home) "s'ha tirat" Y (generalment una dona); a vegades això de tirar-se algú –repetim: més tirar-se-la que no pas tirar-se'l– és etzibat, o amb enveja o com un retret, i ambdues maneres fan veure que l'acoblament públic ha donat satisfacció només a un membre de la còpula i no inclou l'altra per a res: queda passiva, burlada o sotmesa. Però el que volia dir és que dec baixar d'Oix perquè tenia entès que, en horari diürn, la televisió, per llei o per costum, no emetia missatges ni escenes explícites sobre sexe. Què dic: ni tan sols imatges de nus. Al *Merlí* sí, però és que s'emetia de nits, quan la infància que es pretén protegir (?) figura que dorm, però a l'habitació n'hi ha que connecta webs "per a adults". Hem d'entendre que deu haver-se acabat la comèdia televisiva consistent, "en horari infantil", per una banda barra lliure quant a tota classe de sang i fetges, armes, explosius i

sadismes de primer i de tercer món; i per l'altra donar a entendre que la decoració del pubis només serveix per orinar. En fi: si és així, benvingut sigui el gest contrari a aquest tram de fariseisme televisiu.

DIT AIXÒ, PODEM REFLEXIONAR sobre quina és la llengua que la tele propaga quan es refereix al sexe. Teníem la venerable i arcaica fórmula de "fer l'amor" –els trobadors, ni que fos amb versos, ja el feien, l'amor–; molts la trobaven bleada però, volent-la fer més explícita, algú la va empitjorar amb "fer sexe" i la variant horrible de l'anglicisme "tenir sexe". Al títol hem recollit "em poses calent/a", que a vegades es refrigera amb "em poses a cent" i en d'al-

tres queda amb "em poses" perquè en castellà es diu molt. L'esmentada "tirar-se'l/se-la" és similar a la més pudorosa però més genuïna de "fer-se'l/se-la"; ambdues han substituït les que eren, des del punt de vista de la dona, humiliants i corrents fa mig segle –i ara sí que l'època permet de deixar-la només en femení: "fotre-se-la" i, a Olot i al seu *voreland*, que a vegades arriba fins a Barcelona, "cardar-se-la". TV a banda, el català disposa de molts recursos per referir-se al sexe i a les seves pràctiques, però amb dos entrebancs. Un, que la majoria han passat de moda perquè se servien d'elements agropecuaris, sobretot hortolans; per mostra, els populars "figa" i "pebrots". I els sectors industrials i de serveis no els han pas substituït..., perquè –és el segon entrebanc– el relleu l'ha facilitat, com en gairebé tot, el castellà: "joder" i "follar", els més corrents, i "xupar-l'hi" va guanyant a "mamar-l'hi"; sort que no s'ha trobat un equivalent per "me la pone dura". Quan els informatius parlen de l'afer Trump-meretriu (130.000 \$) solen usar "idil·li"; a veure si algú els proposa fórmules més escaients per referir-se a qui presumeix d'engrapar-les per la figa.

Quina és la llengua que la tele propaga quan es refereix al sexe?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tot llegint el Quixot, 400 anys després

■ Qui no recorda l'esperpent que va muntar al nostre Parlament Ciutadans aixecant en laire un volum del Quixot? La diputada Laura Borràs els va recomanar llegir-lo amb un afinat to irònic. El Quixot viu en una altra realitat, mentre que Sancho Panza toca de peus a terra. Hi ha diferents episodis en l'obra de Cervantes amb què es fa una crítica ferotge de l'època: com quan lamenta, en la persona de Ricote i la seva filla Ana Félix, l'expulsió dels moriscos; quan s'encreua amb un seguici de galiots, castigats pel rei, i com que hi van forçats, ell els allibera; quan a Sancho Panza l'anomenen governador de l'illa de Baratària, sense tenir la més mínima capacitat; quan afirma que "triomfa la peresa sobre la intel·ligència, el vici sobre la virtut, l'arro-

gància sobre la valentia, la teòrica sobre la pràctica de les armes"... És la constatació d'una societat en crisi. No estem parlant d'ara, que d'això en fa 400 anys! Senyores i senyors diputats de Ciutadans, llegiu el Quixot i potser podreu aprendre alguna cosa de profit i aplicar-la al vostre programa. Gràcies anticipades!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Convivència?

■ L'unionisme sempre s'ha mostrat molt preocupat per la *convivència* a Catalunya. Des de Jorge Fernández Díaz, el ministre de l'operació Catalunya, que tant patia per l'harmonia familiar a les llars catalanes, però que es dedicava a fabricar acusacions falses per desprestigiar els nostres dirigents, fins als diputats de Ciutadans, retirant amb agressivitat els llaços grocs de la bandada del Parlament o confr-

ternitzant pels carrers de Canet amb ultres que acabaven d'agredir activistes de l'ANC. L'unionisme està tan preocupat per la convivència que, davant l'allau d'agressions físiques de signe espanyolista als nostres carrers, el nou president del PP, el mateix que amenaçava el president Puigdemont que acabaria com Companys, que va ser afusellat, encara té la indecència d'esperonar a "reconquistar Catalunya", com quan en la guerra dels Segadors el comte duc Olivares cridava a "allanar" Catalunya o el general Espartero recomanava "bombardejar Barcelona cada cinquanta anys per mantenir-la a ratlla". En aquestes condicions hem de conviure? El responsable de les càrregues policials de l'1-O, el coronel Pérez de los Cobos, ens ho resumeix així: "El compliment de la llei està per damunt de la convivència". És a dir, la unitat d'Espanya justifica qualsevol bar-

rabassada i la pretesa preocupació per la *convivència* només amaga unes irreprimibles ganes de trencar-la.

SALVI PARDÀS SUNYER
Barcelona

La farsa del judici

■ Els partits unionistes (PSOE, PP, Cs), en negar el referèndum d'independència, moralment i ideològicament esdevenen còmplices de l'arbitrària incorporació per la força de les armes del nostre país al regne d'Espanya el 1714. I aquí cal dir que el president Quim Torra remarcà, en l'acte de rebuda a Carles Puigdemont a Waterloo, que els catalans ja vam votar l'1-O i el 27-O vam proclamar la independència i que ara toca fer efectiu aquell mandat. El judici als exiliats i als presos polítics és una farsa.

JORDI PAUSAS
París